

У контексту предстојеће посете председника Србије Тадића Москви (јун 2011) поново се у српским медијима, као по некој команди, појављује теза да Русија подржава чланство Србије у ЕУ. Тачније, већ неколико година у српској јавности се упорно (и агресивно) приликом сваког билатералног руског/српског сусрета износи теза по којој Руска Федерација безрезервно подржава чланство Републике Србије у ЕУ. То износе пробриселски медији у Србији, али и представници власти у Београду и делови такозване ("конструктивне") проевропске опозиције. Већ на први поглед упада у очи да ставове Руске Федерације о овом важном питању (у супротности са дипломатском праксом) углавном износе српски, а не руски представници.

У сваком случају, теза по којој наводно Русији одговара да Србија буде чланица ЕУ има неколико основних подваријанти. Прва (и најпознатија) јесте да ће Србија наводно бити "најбољи руски пријатељ у ЕУ". Зато, наводно, Москва подржава Београд на пробриселском путу. Ипак, овакво тумачење је економски посматрано апсолутно нереално. "Најбољи руски пријатељ у ЕУ" већ постоји и тешко да ће га нека друга земаља заменити. То је Италија са премијером Берлусконијем. Или, Италија је неупоредиво економски јача и утицајнија од Србије у ЕУ (одличне односе са Москвом имају и две водеће државе у ЕУ, Немачка и Француска).

Као друга подваријанта тврдње да Москва безрезервно подржава чланство Србије у ЕУ износи се мутирана неотитостичка фраза о Србији као некаквом трговинском (и енергетском) "мосту између Истока и Запада". Ни ова тврдња није уверљивија од претходне. Енергетски "мост" између Русије и ЕУ је већ скоро у потпуности завршен. То је гасовод "Северни ток" који директно спаја Русију и Немачку. [\[1\]](#)

Као друга подваријанта тврдње да Москва безрезервно подржава чланство Србије у ЕУ износи се мутирана неотитостичка фраза о Србији као некаквом трговинском (и енергетском) "мосту између Истока и Запада".

Такође, често се у прилог тврдњи да Русија жели да Србија буде чланица ЕУ наводе изјаве (истргнуте из контекста) руских званичника о овом питању. Међутим, када се те изјаве анализирају у целости, а не ван контекста и делимично, долази се до закључка који није у складу са хистеричном ЕУ пропагандом у Србији.

На пример, амбасадор Руске Федерације у Србији Александар Конузин је изјавио у Јагодини 27. 10. 2010: "Сарадња Србије са ЕУ не треба да буде на штету сарадње са Русијом". Нешто раније, 11. 2. 2010. године амбасадор је протумачио и познати став председника РФ Медведева изнет приликом његове посете Београду у октобру 2009. године: "Русија није алергична на приступање земаља југоисточне Европе ЕУ. Добро је ипак да приступање не иде на штету билатералних односа". Такође, руски министар иностраних послова Сергеј Лавров је приликом посете Београду 20. 4. 2011. године истакао да се нада да се: "Србија правећи избор у корист европских интеграција руководи пре свега националним интересима".

Коначно, кључ економске, али и целокупне политике у РФ се налази у рукама премијера Путина. Зато је његова посета Београду 23. 3. 2011. могла да пружи одговор на питање да ли Русија подржава чланство Србије у ЕУ. (И ако то ради, због чега.) Међутим, уместо пажљиве анализе коју заслужује ово важно питање, посета је постала повод за још један талас агресивне пробриселске пропаганде од стране власти, контролисаних медија и пробриселске опозиције. У том контексту су чак у јавности неукусно препричавани и (лажно) тумачени ставови руског премијера о чланству Србије у ЕУ, изнети иза затворених врата током сусрета са шефовима посланичких група у Народној скупштини (иако постоје супротна сведочанства [\[2\]](#)).

Ни речи о некаквој економској користи коју може имати Москва од чланства Србије у ЕУ. Ни речи о Србији као "мосту између Истока и Запада" или као "најбољем руском пријатељу у ЕУ".

Ипак, на конференцији за штампу после сусрета са Тадићем Путин је изјавио поводом ступања Србије у ЕУ: "Пажљиво ћемо пратити и заједно радити да европска интеграција не би изазвала шету по руско српске односе". Дакле, као и у претходно цитираним изјавама, поново се истицала штета која може настати у руско српским односима због чланства Србије у ЕУ. Ни речи о некаквој економској користи коју може имати Москва од чланства Србије у ЕУ. Ни речи о Србији као "мосту између Истока и Запада" или као "најбољем руском пријатељу у ЕУ".

Ипак, ни овакав опрезан и избалансиран став руског премијера према чланству Србије у ЕУ није поколебао пробриселске партије, власти и медије у Србији. Они су и даље наставили да понављају фразе о ЕУ без алтернативе и тврдили су да РФ подржава

Да ли Русија подржава европски пут Србије

Пише: Дејан Мирковић
петак, 20 мај 2011 13:20

чланство Србије у ЕУ. (Интензитет те неукусне пропаганде ће се поново и несумњиво, појачати у јуну 2011. када се планира Тадићева посета Москви).

Ипак, да се ради о јефтином обмањивању српске јавности, показује и следећи пример. Руски премијер је посетио Украјину само месец дана након његове посете Србији. Тачније, о каквој је економској штети по руске интересе говорио Путин када је одговарао на питање о чланству Србије у ЕУ, јасно је када се анализира стенограм са састанка руског и украјинског премијера од 12. 4. 2011. године (састанак премијера Украјине и Русије је одржан у Кијеву). Након уводних речи украјинског премијера Азарова (који ипак, није као српски представници бесконачно понављао фразе о чланству у ЕУ "без алтернативе") о томе како Кијев "пажљиво прати формирање и развијање Царинског савеза Русије, Белорусије и Казахстана", Путин је изнео свој став о ЕУ (још јасније него у Београду). Према стенограму објављеном на руској верзији сајта председника владе, Путин је рекао: "Питање је, наравно у томе, о чему се Украјина може договорити са својим партнерима у оквирима формирања зоне слободне трговине са Европском унијом... Ја хоћу да напоменем да је ниво царинске заштите држава Царинског савеза око 10,5 %, а ниво царинске заштите Украјине у СТО 4,5%. Код нас се појављује опасност ако се на таквим истим условима буде правила зона слободне трговине са Европском унијом, да значајан део робе не буде тражен на спољном тржишту, већ се може десити да та роба почне да доспева из Украјине на нашу царинску територију, *и у том случају нама ће бити потребно увођење заштитних мера* ,о томе ја говорим. Али ми смо дужни да о томе говоримо директно, на време и са откривеним картама радећи са Украјином, а ви са Русијом, Казахстаном и Белорусијом и Европљанима. Ми смо сви дужни да откријемо карте и да поштено погледамо, шта нам је на столу..."

[\[3\]](#)

Када ове (јасне) речи руског премијера о потреби заштите руског тржишта од производа из ЕУ(или подизању царинских баријера) применимо на српско руске економске односе , долазимо до следећих закључака.

Код нас се појављује опасност ако се на таквим истим условима буде правила зона слободне трговине са Европском унијом, да значајан део робе не буде тражен на спољном тржишту, већ се може десити да та роба почне да доспева из Украјине на нашу царинску територију, *и у том случају нама ће бити потребно увођење заштитних мера*,о томе ја говорим.

Србија ће као чланица ЕУ морати да примењује члан 133 Уговора из Рима о оснивању ЕЕЗ у којем се прописује вођење јединствене царинске и трговинске политике према трећим земљама. Или: "Вероватно најзначајнија одредба Уговора у вези са трговином

Да ли Русија подржава европски пут Србије

Пише: Дејан Мирковић
петак, 20 мај 2011 13:20

јесте да се Заједничка трговинска политика заснива на једнообразним принципима, поготово у погледу царинских стопа и трговинских споразума са трећим земљама". [4]

Тачније, Србија када ступи у ЕУ неће моћи више да примењује Споразум о слободној трговини са РФ . Ту економску истину која у потпуности руши ЕУ пропаганду о наводној подршци Русије српским европским интеграцијама је јасно изнео и руски амбасадор у Србији (непосредно након посете Путина Београду). На једном привредном скупу у Београду на којем су били представници ЕУ и Привредне коморе Србије , према извештају агенције Танјуг, руски амбасадор се директно обратио председнику Привредне коморе Србије: "Амбасадор Русије у Србији Александар Конузин изјавио је да је та земља заинтересована за српски извоз, пре свега пољопривредних производа, али је и поставио питање штаће бити с пласманом српске робе на руском тржишту када Србија постане чланица ЕУ јер Споразум о слободној трговини тада неће функционисати". [5]

Више него јасно. Уласком Србије у ЕУ ће престати да важи Споразум о слободној трговини између Србије и Русије. Или, једина реална шанса за српски извоз у наредном периоду ће бити уништена због примене економски штетне политичко/популистичке фразе да ЕУ нема алтернативу. Такође, није тешко предвидети (након упозорења руског премијера изреченог 12. 4. 2011. у Кијеву) да ће Русија након ступања Србије у ЕУ подићи своје царине према Србији да би заштитила своје тржиште од неконтролисаног прилива робе из ЕУ.

[1] Изјава руског премијера Путина приликом посете Данској у априлу 2011. године.

[2] Састанку су присуствовали сви шефови посланичких група у Народној скупштини Републике Србије, укључујући и евроскептичне партије попут ДСС и отворене противнике уласка у ЕУ попут СРС ,управо они износе да руски премијер није, најблаже речено, делио еуфорију осталих представника српских странака поводом чланства Србије у ЕУ.

[3] "Вопрос, конечно, в том, о чём может договориться Украина со своими партнёрами в рамках создания зоны свободной торговли с Евросоюзом. ...Я хочу напомнить, что уровень таможенной защиты стран Таможенного союза – примерно 10,5%, а уровень

Да ли Русија подржава европски пут Србије

Пише: Дејан Мирковић
петак, 20 мај 2011 13:20

таможенной защиты Украины в ВТО – 4,5%. У нас возникает опасение, если на таких же условиях будут созданы и зоны свободной торговли с Евросоюзом, то значительная часть товаров не будет востребована на внешних рынках, а эти товары могут начать поступать с Украины на нашу таможенную территорию, и в этом случае нам придётся вводить защитные меры, вот я о чём говорю. Но мы должны об этом говорить прямо, своевременно и с открытыми картами работать и с Украиной, вы – с Россией, Казахстаном и Белоруссией, европейцами. Мы все должны карты открыть и честно посмотреть, что у нас на столе..."

[4] "Заједнички инструменти трговиснке полититке укуључују заједничку спољну царину", више о томе, Јовановић М. "Европска економска интеграција", Економски факултет, Београд, 2006, стр. 383. Такође, Уговор из Рима је примарни извор аки комунитера или права ЕУ.

[5] "Политика", 26. 3. 2011.